

Marek Mariusz Tytko (Kraków)

Klinika ciemności

(z cyklu: *Koniec świata*)

1. Astrofizyka

Ciemna materia dotyka
Niewidzialnego
Ciemna energia przechodzi przez
Niewidzialne
Pola magnetyczne
Gwiazdowe pyły i metagalaktyczne gazy
Pulsary kwazary gwiazdy neutronowe
Czerwone karły i białe olbrzymy
Gromady galaktyk tańczą
Wokół
Punktu nieoznaczoności
Przez środek wszechświata
Wędruje czarna dziura
Chłonąc w siebie wszystko
Cokolwiek napotka na Drodze
Mlecznej zmieniając ją w ciemny niebyt
Promieniowanie kosmiczne
Wchodzi w ciemność
Aby już nigdy z niej nie wyjść
Światło znika bezpowrotnie
W grawitacyjnym kolapsie
W zapadlisku materii i energii
Bez końca
Niebo — jak rozrzedzona nieskończoność bytu
Piekło jak nicość —
Zagęszczony niebyt
Między nieskończoną nicością
A unicestwioną nieskończonością
Entropia ciał niebieskich albo implozja *esse*
Koniec twojego kosmosu
Początek i meta-historii
Chaos pierwotny i ostateczna zagłada

Kraków, dnia 22 lutego 2010 r.

Źródło: [w:] *Koniec świata 2012*, red. Edward Przebieracz, Tarnowskie Góry 2010, s. 99-100.